LVU-KAMPANJEN – TILLIT UNDER SÄKERHETISERING

Jesper Enbom och Stefan Sjöström

Inledning: Gammal kritik i ny tappning

> – Det är den största påverkanskampanj som Sverige har träffats av någonsin (Företrädare för Myndigheten för Psykologiskt Försvar, SVT Nyheter, december 2022)

Under senare år har hård kritik riktats mot socialtjänsten från muslimska grupper och utrikesfödda som menar att svensk socialtjänst missbrukar LVU – Lag (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga – för att omhänderta barn med utländsk bakgrund (SVT, 2024). Under 2021 började uppgifter om påstådda missförhållanden spridas i arabisktalande sociala medier. I Facebook-grupper och på Youtube förmedlades berättelser om hur socialtjänsten med domstolars goda minne skulle ha tvångsomhändertagit barn på felaktiga grunder. Sådana påståenden har också förekommit i internationella medier. Det har till och med spridits berättelser om att socialtjänsten kidnappat muslimska barn för att omvända dem till kristendomen. Detta har lett till demonstrationer i Sverige och från professionellt håll har man till och med uppfattat hot. Kritiken mot socialtjänsten kan vara en förklaring till de relativa

framgångar det nystartade partiet Nyans hade i valet 2022.

Det som kallats LVU-kampanjen har föranlett kraftiga reaktioner från det offentliga Sverige. Ändå är negativa skildringar av socialtjänsten ingalunda något nytt. Nyheter om tillkortakommanden i den sociala barnavården har under åren regelbundet uppmärksammats i seriösa svenska medier. Historiskt förekommer många exempel på så kallade barnavårdsskandaler i medier, såväl i Sverige som internationellt (Ayre, 2001; Brunnberg, 2001). Kritiken har ibland gått ut på att socialtjänsten underlåtit att ingripa när barn far illa, men också att den ogrundat tagit barn från sina föräldrar (Franklin, 1989). Även om sådana kritiska återgivningar emellanåt ifrågasatts, har de i allmänhet behandlats som trovärdiga i den offentliga debatten. Denna typ av kritik kan vara en anledning till att socialtjänsten och socionomer som yrkesgrupp åtnjuter ett lägre förtroende än många andra välfärdsinstitutioner och professioner (Holmberg och Arkhede, 2016; Weibull, 2011). Likaså har hot och våld tyvärr varit ett problem för socialtjänstens anställda sedan länge. En undersökning tyder dock på att den så kallade LVU-kampanjen inte påverkat detta i nämnvärd utsträckning, då andelen socialsekreterare som uppger egna erfarenheter av hot och våld under de senaste två åren bara ökat marginellt från 35 procent 2019 (innan den nya kritiken uppstod) till 38 procent 2024 (SSR, 2024).

Det som kommit att benämnas som LVU-kampanjen har alltså drag av något som går att känna igen sedan tidigare, även om uttrycken i en ny tid med ett förändrat medielandskap är annorlunda. Att detta kallats för kampanj och uppfattats som desinformation antyder att kritiken är organiserad och har illasinnade syften. Spridning av desinformation har förvisso blivit ett påtagligt problem i dagens samhälle. Det ställer det offentliga samtalet inför en del helt nya problem. På samma gång som vi

måste vara vaksamma mot felaktig information får vi inte vara för snabba att avfärda nya påståenden som sprids och som kan te sig märkliga vid en första anblick (Farkas, 2023). Dessutom kan tvivelaktiga uppgifter spridas av människor utan att det finns onda avsikter. Det är inte alltid lätt att fastställa i vilken grad felaktiga eller sakligt tveksamma uppfattningar hos tusentals människor är uttryck för systematiska och medvetna lögner eller mer spontan och naiv okunskap. Påståenden om att något är desinformation bör alltså betraktas med viss misstänksamhet. Det är nödvändigt med ett kritiskt perspektiv på hur företeelser konstrueras som desinformation. Inte minst eftersom vad som kommer att uppfattas som desinformation i många fall kan kopplas till maktförhållanden i samhället. Det spelar roll vad som är vad. Spontan ryktesspridning och illvilliga kampanjer behöver bemötas på olika sätt.

För våra analytiska syften vill vi benämna det som kommit att kallas för LVU-kampanjen med den mer neutrala termen *den nya LVU-kritiken.* Detta återspeglar att det finns en historisk kontinuitet av mer och mindre befogad kritik mot socialtjänsten, men också att det nya vi ser har påtagligt nya drag, delvis genom nya former av mediering. Vissa problem lyfts som specifika för utrikesfödda eller muslimer, samtidigt som socialtjänsten påstås ha en särskild agenda. Dessutom förefaller det finnas ett större engagemang från aktörer även utanför Sverige. Mot denna bakgrund blir syftet med detta kapitel att undersöka hur den nya LVU-kritiken konstruerats som ett problem av den svenska regeringen, myndigheter och organisationer. Hur sätts den i sammanhang av andra aktuella diskurser och skeenden i det svenska samhället?

Analytiska perspektiv: Den nya LVU-kritikens kontexter

Analysen av den offentliga Sveriges reaktion på den nya LVU-kritiken kommer här att bedrivas utifrån fyra begrepp som alla har påtagliga kopplingar till den diskussion som förts: informationsstörning, tillit, säkerhetisering, och etnisk diskriminering.

Det finns en rik flora av begrepp som betecknar ungefär samma fenomen: postsanning, desinformation, missinformation, fake news, propaganda och så vidare (jfr. Fallis, 2015). För våra syften här lutar vi oss mot en typologi från Wardle (2018), som diskuterar olika typer av *informationsstörning* (information disorder). Hon skiljer dels mellan om utsagor är falska eller inte, dels om det finns en avsikt att skada hos den som uttrycker något osant. Det går att skilja två slags utsagor som är felaktiga eller missvisande. *Missinformation* är utsagor som inte är medvetet felaktiga eller missvisande. De kan uppstå ur okunskap, slarv eller att man inte förstår hela sammanhanget. *Desinformation* å andra sidan, är när det felaktiga eller missvisande presenteras med avsikt och syftar till att manipulera eller skada. Båda typerna är givetvis problematiska, men normativt är desinformation något som de flesta av oss tar starkt avstånd ifrån. Dessutom kräver de olika typerna av missvisande utsagor olika förhållningssätt för den som vill korrigera dem. Ett uppenbart problem i sammanhanget, är att det i praktiken är mycket svårt att urskilja någons avsikt, varför det torde vara klokt att vara återhållsam i tolkningar i vad som är vad.

En omfattande förekomst av informationsstörning riskerar att skada *tilliten* i samhället. Statsvetare har länge betraktat tillit och förtroende som en grundläggande förutsättning för ett fungerande samhälle (Putnam, 2000). Det går att skilja mellan horisontell och vertikal tillit (Rothstein och Holmberg, 2022: 140). Det förstnämnda syftar på tillit människor emellan, till exempel mellan grannar, inom en familj eller i en tunnelbanevagn. Vertikal tillit berör i

stället människors förtroende för samhällets institutioner: riksdag, regering, myndigheter, civilsamhällesorganisationer och medier. Hit hör tillit till socialtjänsten och dess barn- och familjeomsorg. Här är alltså svenskars förtroende lägre än för andra myndigheter (Holmberg och Arkhede, 2016). Tilliten skiljer sig också mellan olika grupper i samhället. Personer som är socialt utsatta, arbetslösa, lever på sjuk- och aktivitetsersättning, har sviktande hälsa samt de som migrerat från utomeuropeiska länder tenderar ha lägre vertikal tillit (Rothstein och Holmberg, 2022: 153-162). En förklaring kan vara att dessa grupper oftare är föremål för negativa beslut från myndigheter. Weibull (2011) föreslår att professionella som har till uppgift att fatta myndighetsbeslut som kan vara negativa för den enskilde har lägre förtroende bland allmänheten. Tillsammans talar detta för att de grupper som det särskilt talas om i samband med den nya LVU-kritiken – muslimer och utrikesfödda i utsatta områden – redan utan något kampanjande torde vara mer benägna att tro på uppgifter om maktmissbruk och diskriminering inom socialtjänsten.

När tilliten sviktar kan vi känna oss mer osäkra och rentav rädda. Begreppet *säkerhetisering* beskriver en tendens i nutiden där vi alltmer uppfattar att vi som individer liksom samhället som helhet står inför hot (Balzacq, 2019; Schuilenburg, 2015). Vanligtvis har detta handlat om terrorattacker, militära risker, och kriminalitet, men det kan även avse epidemier, miljöhot, eller nya droger. Säkerhetiseringen medför ökade resurser till försvarsmakt, rättsväsende och säkerhetsindustri. Inte sällan framställs hoten som främmande, att de kommer utifrån: virus som spridits från andra kontinenter, cyberattacker från främmande makt eller våldsdåd av gäng med utländsk härkomst. Säkerhetiseringsperspektivet är uppenbart i den rapport från Försvarshögskolan som hittills är det

enda arbetet med vetenskapliga ambitioner som publicerats om den nya LVU-kritiken (Ranstorp och Ahlerup, 2023). I samband med säkerhetisering uppstår frågor om i vilken utsträckning majoritetssamhällets diskurs präglas av troper om hotet från det främmande.

Det främmande kan alltså innefatta våra egna etniska och religiösa minoriteter. I gestaltningen av den nya LVU-kritiken är det just sådana som står i fokus. Samtidigt vet vi att det faktiskt förekommer *etnisk diskriminering* och islamofobiska ideologier i majoritetssamhället (Abdelkader, 2017; Boatswain-Kyte et al., 2020; Pettersson och Andersson Vogel, 2023). Att minoritetsgrupper behandlas annorlunda i västländer är ett etablerat forskningsområde internationellt (Thijssen et al., 2021). Det finns flera exempel på hur muslimer och andra minoriteter upplever sig diskriminerade i det svenska samhället (FRA, 2024; Bursell, 2021). Det offentliga samtalet utmärks av det sprids negativa bilder av muslimer och invandrare (Steiner, 2014). Det går heller inte att utesluta att muslimer och invandrare faktiskt diskrimineras i samhällets barnavård. Mot bakgrund av den nya LVU-kritiken har Socialstyrelsen genomfört en registerstudie där man jämfört placeringsmönster i socialtjänstens barn- och ungdomsvård. Den finner att det framför allt är socioekonomisk utsatthet som ökar risken för unga att placeras i samhällsvård. Att denna utsatthet är större bland utlandsfödda kan förklara att deras barn oftare omhändertas. När man däremot tar hänsyn till socioekonomiska faktorer, finner man att barn och unga med utlandsfödda föräldrar har lägre sannolikhet att omhändertas. Detta mönster är ännu tydligare när båda föräldrarna är födda i länder där majoriteten är muslimsk. Slutsatsen i rapporten blir därför att socialtjänsten tillsammans med andra samhällsaktörer behöver bli bättre på att uppmärksamma och nå ut till barn till utrikesfödda och muslimer

så att dessa inte går miste om angelägen vård. Trots att muslimer och utlandsfödda alltså oftare får sina barn tvångsomhändertagna, förefaller det alltså som att den diskriminering som finns går i omvänd riktning mot vad som påstått s i den nya LVU-kritiken.

Regeringen och myndigheter hanterar den nya LVU-kritiken genom att vidta informations- och kommunikationsåtgärder för att korrigera en felaktig bild av socialtjänsten. Frågan är dock om detta kan reduceras till ett rent informationsproblem? Lyckad kommunikation kräver hänsyn till en större del av kontexten. Genom att tillföra fler perspektiv på diskursen kring den nya LVU-kritiken, överskrider vår analys de frågor som i samhällsdebatten aktualiserats kring hur desinformation ska bemötas och hur muslimer ska förmås att känna större tillit till socialtjänsten. Dessa frågor måste också förstås utifrån den sanningskris samhället står inför, säkerhetisering samt diskriminering och marginalisering av etniska och religiösa grupper.

Metod: konstruktion av samhällsproblem

Kapitlet undersöker hur föreställningar om den nya LVU-kritiken skapats i svensk offentlighet. Detta görs genom en diskursanalys av dokument som skapats av svenska myndigheter och organisationer. Dokumenten har identifierats genom webbsökningar under våren 2024. Totalt har vi identifierat 24 dokument, varav ett exkluderats.[1]

1 Det dokument som exkluderats är en forskningsrapport från Försvarshögskolan som skrivits på uppdrag av Myndigheten för psykologiskt försvar: Ranstorp och Ahlerup: *LVU-kampanjen: desinformation, konspirationsteorier, och kopplingarna mellan det inhemska och det internationella i relation till informationspåverkan från icke-statliga aktörer*. Eftersom denna rapport är av en helt annorlunda karaktär än övrigt material och dessutom betydligt mer omfattande, skulle kodning av denna dels vara mycket arbetskrävande, dels få ett alltför stort genomslag i relation till

Dessa består av åtta beslut (styrdokument), tre webb-notiser, två rapporter, sex pressmeddelanden, två blogginlägg samt en debattartikel. Producenterna av dessa dokument har delats in i tre kategorier: Regeringen (12 dokument), myndigheter[2] (5 st.) och organisationer (5 st.). De sistnämnda avser antingen fackförbund[3] eller Sveriges Kommuner och Regioner (SKR). Innehållsligt finns en påtaglig överlappning rörande ämnen och händelser som berörs, till exempel genom att vissa regeringsdokument beskriver uppdrag till en myndighet som i sin tur producerar ett eget dokument i anslutning till detta. Denna intertextualitet har för oss inneburit en möjlighet att identifiera glidningar i betydelser, men även att se vilka aspekter av den nya LVU-kritiken som kommer att framhävas eller tonas ner av olika aktörer.

För den konkreta analysen har vi lutat oss mot den australiska statsvetaren Carol Bacchis (2009) ansats *What's the problem represented to be*? Utifrån ett diskursanalytiskt perspektiv utmanar hon en vanligt förekommande rationalistisk bild av att politik skapas som reaktion på problem. I stället för att betrakta problem som utgångspunkt för politiska lösningar, vänder hon uppmärksamheten mot hur formulering av problem är ett sätt att bygga politiska agendor. Som exempel använder Bacchi politik kring barnomsorg. En reform mot vårdnadsbidrag hänger ihop med att konstruera ett problem som handlar om familjers valfrihet. Ett system som i stället inför behovsprövade bidrag för barnomsorg behöver matchas mot en problembeskrivning om brister i välfärd.

övrigt material. Rapporten omnämns dock på flera ställen i det övriga materialet och framträder på det sättet i vår analys.

2 Myndigheten för psykologiskt försvar (MPF), Försvarshögskolan, Säkerhetspolisen samt Försvarets radioanstalt.

3 Vision, SSR och Sveriges lärare.

Analysen av materialet har inspirerats av Bacchis sätt att ställa frågor. Det innebär ett intresse för vilka underliggande antaganden som görs i relation till ett problem och vilka andra diskurser som liknar den som är föremål för analys. Konkret kan detta fångas genom att uppmärksamma vilken bakgrundskunskap och kulturella värderingar som mobiliseras. Detta i sin tur kan spåras genom att leta efter språkliga uttryck, nyckelbegrepp, dikotomier och kategoriseringar. I återgivning av citat har vi med kursivering markerat formuleringar som är signifikanta för hur vi tolkat materialet. Dessutom har vi undersökt om utsagor gestaltar den nya LVU-kritiken som desinformation eller missinformation (Wardle, 2018). En annan fråga som ingår i Bacchis angreppssätt berör vad som lämnas oproblematiserat. Detta kan vara svårare att identifiera och kräver ofta någon form av jämförelse med liknande företeelser. Bacchis fråga om problemets genealogi, hur det uppstått, lämnas i stort därhän. Däremot berör vi i slutet av kapitlet de tänkbara effekter det kan få att problemet representerats på ett visst sätt.

Analys: Problematiseringar av den nya LVU-kritiken

Många av dokumenten i vårt material har skapats för att beskriva lösningar på det problem som kopplas till den nya LVU-kritiken. Ofta utgår ett uppdrag från regeringen till en myndighet som på något sätt berörs av eller kan vara behjälplig i att tackla de problem som gestaltas. Två tydliga problemperspektiv framträder i materialet. Det ena handlar om tillit, det andra om säkerhet. Vi har identifierat 82 referenser till säkerhet fördelat på alla dokument utom ett. För tillit har vi identifierat 40 referenser fördelat på 12 av de 23 dokumenten. Översiktligt betraktat förefaller alltså problemet med säkerhet mer framträdande än det med tillit.

Innan vi går närmare in på analys av dessa två vill vi uppmärk-

samma läsaren på att vi även hittat ett tredje, mindre framträdande problemperspektiv. Detta handlar om att problemet överskrider socialtjänstens domän: det är hela det svenska samhället och rentav den svenska demokratin som hotas. Här har vi påträffat nio referenser i sju dokument. Ett exempel på denna mindre vanliga gestaltning är:

> Hoten mot våra socialarbetare – vars arbetsuppgifter handlar om att skydda de mest utsatta i samhället – är ytterst *ett hot mot demokratin*. Samhället måste sätta ner foten. (SKR, blogg, 2022-11-28)

Återstoden av analysavsnittet ägnas åt huvudfynden om säkerhet och tillit. Båda de kommande avsnitten följer en struktur där vi först undersöker hur problemet beskrivs för att därpå skildra hur olika typer av lösningar lyfts fram.

Tillitsperspektivet

En återkommande gestaltning i materialet handlar om hur den nya LVU-kritiken skadar tilliten till Socialtjänsten. I SKRs socialtjänstblogg citeras socialtjänstminister Camilla Waltersson Grönwall:

> *Vi behöver bygga tillit till socialtjänsten* – det gör vi genom att utveckla socialtjänsten och fortsätta ha ett öppet samhälle. Socialtjänsten är ett nödvändigt nav i samhället men de ska inte stå själva. (SKR, blogg, 2023-08-31)

Detta problem lyfts av alla avsändare, även om andelen är större bland organisationsföreträdare och mindre bland myndigheter. En konsekvens av bristande tillit som framhålls är att föräldrar avstår

från att söka hjälp, vilket i sin tur får till följd att barn inte får de insatser de är i behov av. Problemet med tillit knyts dock inte enbart till socialtjänsten, utan extrapoleras till något större, till att beröra andra samhälleliga institutioner som skolan eller samhället i stort.

> – Ryktesspridning och desinformation om svenska myndigheter är allvarligt och kan få stora konsekvenser. Den misstro mot socialtjänsten som LVU-kampanjen orsakat *kan även leda till misstro mot till exempel skolan* /…/ säger skolminister Lotta Edholm. (Regeringen, pressmeddelande, 2023-10-06)

Påståenden om den skadade tilliten görs utan att sättas i sammanhang av att socialtjänsten alltid har brottats med utmaningar kring status och förtroende. När man särskilt uppmärksammar att muslimer och utrikesfödda uppfattas ha låg tillit, knyts detta nästan enbart till den nya LVU-kritiken, utan reflektion kring att dessa grupper har en generellt lägre tillit till samhälleliga institutioner och dessutom oftare får sina barn omhändertagna. Det ska dock sägas att det finns enstaka undantag där den bristande tilliten kontextualiseras mot en mer generell brist på vertikal tillit:

> Frågan har dock inte uppstått i ett vakuum, utan bör ses i relation till några av de sårbarheter och konfliktytor som finns i det svenska samhället, som *förekomsten av misstro mot svenska offentliga institutioner och värderingskrockar* mellan till exempel kulturella och religiösa förväntningar respektive rättsliga principer i ett demokratiskt samhälle. (Försvarshögskolan, pressmeddelande, 2023-04-07)

Här ser vi dock att även när kontexten vidgas behålls perspek-

tivet av att kultur och religion är centrala i förståelsen av misstron mot socialtjänsten.

I fråga om åtgärder lyfts framför allt informationsinsatser av olika slag, tillsammans med vikten av samarbete mellan olika aktörer. I de relativt kortfattade format som dokumenten är skrivna i blir beskrivningar av åtgärder relativt abstrakta, även om de emellanåt konkretiseras, till exempel genom att lyfta löpande dialog och rundabordssamtal med berörda parter och auktoriserade tolkar inom socialtjänsten.

> Jag är också den första att påpeka att *socialtjänsten kan bli bättre på en rad saker*: använda auktoriserade tolkar, nå ut med begriplig information, arbeta mer förebyggande, samverka bättre med myndigheter och civilsamhället och finnas på plats tidigare i sammanhang där stöd behövs. (SKR, blogg, 2023-11-28)

Utmaningen med tillit framställs som stor, där omfattande insatser på många nivåer krävs. Det kräver engagemang från myndigheter, men även ideella organisationer och civilsamhälle. Rent praktiskt handlar det om att rikta sig till rätt målgrupper med hjälp av en mångfald av kommunikationsinsatser. De medel som nämns för att förbättra tilliten inkluderar huvudsakligen att sprida kunskap. Här förekommer reflektioner om målgruppsanpassning i tal om kulturkrockar och speciella religiösa förväntningar. Underförstått är att dessa behöver justeras med hjälp av kunskap. Det förekommer dock inga resonemang om muslimers upplevelser av diskriminering i det svenska samhället och huruvida det kan vara en komponent i denna problematik.

Säkerhetsperspektivet

Parallellt med tillitsperspektivet innehåller materialet många beskrivningar av den nya LVU-kritiken som ett säkerhetsproblem.

> I kölvattnet av kampanjen har det förekommit *hat och hot mot svenska offentliga institutioner och enskilda socialsekreterare*, samt *uppmaningar till våld och terrorattentat*. Även aktörer med kopplingar till *radikalislamistiska miljöer – inklusive våldsbejakande sådana* – har bidragit till att sprida denna form av narrativ. (Försvarshögskolan, pressmeddelande, 2023-04-07)

Även detta perspektiv framträder tydligt hos alla tre typer av avsändare, men i högre andel i texter från myndigheter och lägre från organisationer. Det kanske inte är förvånande, givet att tre av myndigheterna utmärks av att vara inriktade just på säkerhetsfrågor: Myndigheten för psykologiskt försvar, Försvarshögskolan och Försvarets radioanstalt. Samtidigt ska det ses som ett fynd i sig att just säkerhetsorienterade myndigheter tilldelats en central roll i det offentligas hantering av den nya LVU-kritiken.

Som nämnts tidigare har vi analyserat utsagor i materialet med avseende på om de gestaltar missinformation eller desinformation. Vi antar här att desinformationsgestaltningar hör ihop med ett säkerhetiseringsperspektiv, då de framhäver en ond avsikt, implicit att någon eller något kan skadas. I alla dokument utom två av de 24 som analyserats förekommer gestaltningar av desinformation, jämfört med de nio dokument där vi finner gestaltningar av missinformation. Om vi istället ser till alla förekomster där informationstörningar nämns i dokumenten, har vi funnit att 94 av 96 referenser kan tolkas som desinformation, mot 29 med missinformation. Nedanstående citat innehåller exempel på båda

typerna av gestaltning:

> /…/stärka förmågan att motstå *otillbörlig informationspåverkan* mot socialtjänsten. Bakgrunden till beslutet var en omfattande spridning av *felaktiga uppgifter, rykten* och *desinformation* om svensk socialtjänst, med påståenden om att socialtjänsten kidnappar muslimska barn, som regeringen bedömde kan få allvarliga konsekvenser. (Regeringen, beslut, 2023-02-02)

Här har vi tolkat gestaltningar av ”spridning av felaktiga uppgifter”, ”rykten” och ”påståenden om att socialtjänsten kidnappar…” som missinformation, eftersom dessa inte pekar mot någon avsikt. Däremot har vi tolkat ordvalen ”otillbörlig informationspåverkan” och ”desinformation” under vår kategori desinformation, eftersom dessa konnoterar avsikt.

Vi finner en tydlig dominans av utsagor som framhåller att felaktiga uppgifter är uttryck för desinformation, alltså ett avsiktligt förvrängande av verkligheten.

Risker som nämns kan bäras av olika grupper. En tankefigur är att spridning av desinformation kan skapa stämningar som innebär fara för socialarbetare, något som inte minst framhålls av fackliga organisationer och Sveriges kommuner och regioner.

> Samtidigt finns *risker för hot och våld – och situationen har förvärrats*. Sedan den så kallade LVU-kampanjen inleddes är *utsattheten på en ny nivå. Hoten har blivit fler och grövre*, och i allt högre utsträckning digitala, vilket gör att de sprids på ett helt annat sätt än tidigare och *påverkar de anställdas privatliv betydligt mer*. LVU-kampanjen, som enligt Försvarshögskolan är den värsta desinformationsinsats som någonsin riktats mot

> Sverige, *pågår hela tiden, varje dag, runtom i landet.* (SKR, debattartikel, 2023-11-11)

Redan i de inledande citaten här framträder ett av våra mer påfallande fynd, nämligen att säkerhetsperspektivet inbegriper en krisstämning. Ett uttryck är att LVU-kampanjen ökar risken för terrorangrepp mot Sverige. I citatet från SKR direkt ovan lägger vi märke till den dramatiserande upprepande rytmiken i *mot Sverige, pågår hela tiden, varje dag, runtom i landet.* Symptomatiskt är här också hur regeringen i rubriksättning framhåller att den ”tar krafttag mot LVU-kampanjen” (Regeringen, pressmeddelande, 2023-02-03). Krisstämningen visar sig inte minst i uppgiften att den nya LVU-kritiken skulle vara ”den största påverkanskampanjen som Sverige någonsin träffats av” (Försvarshögskolan, pressmeddelande, 2023-04-07). Här noterar vi dels hur den litet militaristiska formuleringen *Sverige träffats av* framhäver en bild av ett farligt främmande angrepp, dels förstärkningen *någonsin*, att detta är det värsta som hänt under de hundratals år Sverige existerat. Denna formulering förekommer flera gånger i vårt material, och är dessutom ofta återgiven när massmedier skriver om den nya LVU-kritiken. Det är oklart vilken analys som underbygger fastslåendet av denna historiska omfattning och grad av allvar. Den enda källa till uppgiften som står att finna efter sökning i vårt material, Försvarshögskolans rapport och medierapportering i övrigt är ett intervjuuttalande från kommunikationschefen vid Myndigheten för psykologiskt försvar som inte utvecklas vidare.

Vidare i undersökningen vill vi belysa hur problembilden kan konkretiseras. Med hänvisning till Försvarshögskolan tar SKR den nya LVU-kritiken som utgångspunkt i en beskrivning av ett förvärrat säkerhetsläge, som påverkar anställda inom socialtjänsten

både på arbetet och i privatlivet. Detta i sin tur kan få direkta följder för kvaliteten och rättssäkerheten i myndighetsutövningen, vilket också Fackförbundet Vision påpekar:

> En allvarlig konsekvens är att *8 procent av socialsekreterarna dessutom låter bli att ta beslut om insatser av rädsla för förtal, hot och våld*. Det innebär en risk att socialsekreterare inte kan fullgöra sitt uppdrag och ge stöd till de som har behov av det. (Fackförbundet Vision, rapport, 2023-06-27)

En fråga som uppstår är vilka krafter det är som utgör faran här, vilka står för hot, förtal och presumtivt våld? Den besvaras sällan explicit i materialet, även om det finns skrivningar som pekar i en viss riktning:

> Det blir också svårare för socialtjänsten att låta personal vistas i *utsatta områden*, eller gå hem till familjer där stödet skulle behövas som mest. Det bidrar ytterligare till *vårt idag segregerade samhälle.* Receptet är därför inte att backa undan. Att Göteborg stad nu polisanmäler hotet är i mina ögon väldigt klokt. (SKR, blogg, 2022-11-28)

När problemen för Socialtjänsten knyts till någon typ av aktör, rör det sig som här om svepande skrivningar om socialt utsatta områden och grupper som lever segregerat från majoritetssamhället. Vagheten i utpekandet innebär också att det inte uppstår anledning för någon att invända mot de beskrivningar som görs.

Problemet med säkerhet görs dock till något större än att blott beröra socialtjänstens personal och de konsekvenser det kan få för barn och familjer som inte får den hjälp de behöver. Den nya

LVU-kritiken beskrivs som farlig för fler parter och till och med för hela samhället. Den placeras också i ett sammanhang av andra hot mot samhället.

> Sverige befinner sig i det allvarligaste säkerhetspolitiska läget sedan *andra världskriget*. *Kriget i Ukraina* pågår ännu, i två år har ett storkrig utkämpats inte långt från våra gränser. Sverige har även drabbats av *påverkanskampanjer* och desinformation, exempelvis rörande *koranbränningarna* och LVU-kampanjen, som förvränger bilden av Sverige utomlands. Dessa har fått högst påtagliga effekter i *ökade risker för terrorangrepp* på Sverige och svenskar. Under 2023 dog svenskar i utländska *terrorattentat* riktat specifikt mot svenskar. (Försvarets radioanstalt, årsrapport, 2024)

Ofördelaktiga påståenden om den svenska socialtjänsten knyts här till internationell storpolitik, och det som står på spel är inte bara socialtjänstens image, utan bilden av Sverige som helhet. Det framhålls att kampanjen är internationellt uppmärksammad. Konsekvenserna av detta kan bli ödesdigra i form av terrorangrepp på svenska medborgare och nationen som helhet.

> Reaktionerna efter bland annat *koranbränningen* utanför Turkiets ambassad i Stockholm i januari har varit omfattande. Säkerhetspolisen har tidigare konstaterat att situationen kan vara hotdrivande och bedömningen är att *säkerhetsläget har försämrats*. *Detta ska ses i ljuset av det försämrade säkerhetsläget i omvärlden* och händelser som den internationellt uppmärksammade LVU-kampanjen som riktas mot den svenska socialtjänsten. (MPF, webb-notis, 2023-04-27)

Den nya LVU-kritiken sätts ofta i sammanhang av reaktioner mot koranbränningar, särskilt de mer våldsamma uttrycken av dessa protester. Att samma personer varit aktiva i båda betraktas som ett belägg för att något otillbörligt pågått:

> Vi vet sedan tidigare att *de aktörer som nu är aktiva i frågan om koranbränningar i många fall är samma aktörer som de som varit drivande i den så kallade LVU-kampanjen,* den alltjämt pågående desinformationsinsats som riktar sig mot svensk socialtjänst. Denna koppling, mellan koranbränningarna och LVU-kampanjen, fastslogs tidigare i år i en rapport av terrorforskaren Magnus Ranstorp och analytikern Linda Ahlerup. (SKR, blogg, 2023-08-31)

I dessa skildringar framstår det som uppenbart att krafter med onda avsikter sprider desinformation om socialtjänsten för mer långtgående syften.

> I januari 2022 uppmärksammades en *koordinerad aktivistkampanj* av desinformation i Sverige om Lagen om vård av unga (LVU), som snabbt även fick en internationell dimension. Även om socialtjänstens roll länge har varit en infekterad fråga bland utsatta områden, och även har utnyttjats av *extremistiska kretsar* för att skapa misstro mot myndigheter, så påvisar kampanjen *en helt ny nivå av organisering och koordinering.* (Myndigheten för psykologiskt försvar, offert, 2022-04-07)

Här betonas både att kampanjen varit koordinerad, styrd av aktivister och utnyttjats av extremistiska kretsar med det uttalade syftet att skapa misstro mot myndigheter. Desinformationen diri-

geras delvis av ”framträdande extremistiska influencers i utlandet” (Myndigheten för psykologiskt försvar, offert, 2022-04-07). Även här blir språkbruket i materialet blir påtagligt starkt, som för att inskärpa det mycket stora allvaret. Även regeringen knyter ihop den nya LVU-kritiken med koranbränningar och andra stora samhällsutmaningar:

> Utöver det svåra ekonomiska läget finns det stora samhällsproblem att ta tag i. En allt *för stor invandring under lång tid* har i kombination med en kravlös integrationspolitik lett till stora problem och utbrett utanförskap i delar av samhället. *Den grova organiserade brottsligheten* fortsätter att *släcka liv* samtidigt som den *sprider sig* från storstäderna till mindre orter. Dessutom har den senaste tidens *koranbränningar* och *desinformationskampanjer* försämrat säkerhetsläget i Sverige och för svenskar utomlands. (Regeringen, beslut, 2023-09-15)

De samhällsproblem som regeringen här knyter till den nya LVU-kritiken är en ”för stor invandring /…/ i kombination med kravlös integrationspolitik”. Tillsammans med återkommande referenser till utsatta områden och koranbränningar konstrueras problemet som bundet till grupperna invandrare och muslimer. Detta är genomgående i vårt material, även om vi har funnit något enstaka exempel där man gör en alternativ kontextualisering:

> Samtidigt är socialtjänstarbetare en yrkesgrupp som redan är särskilt utsatt för hat och hot, och vars arbetssituation har förvärrats ytterligare av *illasinnade aktörers uppviglande* både i frågan om LVU och om koranbränningar. (SKR, blogg, 2023-08-31)

Detta blogginlägg påminner om att hat och hot mot socialarbetare ingalunda är en ny företeelse, även om man menar att situationen försämrats. Den sammantagna bilden från vårt material är dock framhävandet av skrivningar om ”illasinnade aktörers uppviglande”.

De lösningar som hänger ihop med konstruktionen av säkerhetsproblem, knyts ofta till aktörer som traditionellt inte förknippats med socialt arbete eller socialtjänst. Det gäller tidigare nämnda säkerhetsmyndigheter, men regeringen uppdrar även mer ‘civila’ myndigheter att samverka med dessa, som här riktat till Skolverket:

> Uppdraget ska genomföras i samråd med *Brottsförebyggande rådet*, *Myndigheten för psykologiskt försvar,* Myndigheten för stöd till trossamfund, *Polismyndigheten*, Socialstyrelsen, Statens skolinspektion, *Säkerhetspolisen* och *Totalförsvarets forskningsinstitut*.” (Regeringen, beslut, 2023-09-28)

De åtgärder som nämns i anslutning till säkerhetsperspektivet är av två sorter, dels att bemöta desinformation, dels att öka säkerheten för personal i socialtjänsten. När det gäller att bemöta desinformation blir åtgärderna – liksom dem som lyfts i samband med tillitsproblemet – påfallande abstrakta. Det kan handla om att skapa en överblick över desinformationen, de som sprider den och eventuella effekter på olika områden:

> Regeringen ger Myndigheten för psykologiskt försvar i uppdrag att samverka med berörda myndigheter i andra länder som utsatts för påverkanskampanjer liknande den som bedrivs mot den svenska socialtjänsten, i syfte att *skapa en samlad in-*

ternationell lägesbild kring hotaktörerna, deras metoder och konsekvenserna av kampanjerna. (Regeringen, beslut, 2023-02-02)

Texterna blir mer konkreta rörande socialarbetarnas säkerhet. Ett brett spektrum av förslag framträder. En ny lag ska ge ökade möjligheter att använda ordningsvakter på socialkontor. Ett annat förslag går ut på att öka skyddet för offentliganställdas personuppgifter och att minska exponering av särskilt utsatta offentliganställdas namn i beslut och andra handlingar som dokumenterar åtgärder. Andra förslag berör kriminalisering av förolämpning mot tjänsteman samt skärpta straff mot våld eller hot mot tjänsteman. Fackförbundet Vision önskar att fler polisanmälningar om hot, personangrepp och våld utreds och att polisen blir bättre på att återkoppla förundersökningens resultat. Andra aktörer, som regeringen, framhåller att polisen ska bli mer tillgänglig för socialtjänsten och dess anställda. Några nämner även insatser på socialkontoren, hur den nya LVU-kritiken präglar arbetsmiljöarbetet, särskilda säkerhetsåtgärder och att arbetsgivaren i stället för den enskilde handläggaren kan vara målsägande i rättsprocesser med våldspotential.

Sammanfattningsvis framstår alltså säkerhetsperspektivet som det mest framträdande. Det präglas av en krisstämning och här finns en större konkretion i de lösningar som föreslås. I det sammanhanget nämns flera lagändringar som förefaller ligga i linje med en bredare politisk trend mot ökad repression.

Slutsatser: Säkerhetiseringens bieffekter

Den dominerande gestaltningen av den nya LVU-kritiken utgörs av säkerhetisering, vilket inte minst visar sig i hur informationsstörningar tenderar tolkas som desinformation snarare än missinformation. Här finns anledning att påminna om hur Bacchi (2009)

framhåller att gestaltning av samhällsproblem styrs av politiska agendor. I diskursen om den nya LVU-kritiken framträder påtagliga paralleller till det nuvarande regeringsunderlagets politik i bredare bemärkelse. Denna har för det första präglats av säkerhetisering, till exempel med avseende på hot från Ryssland, terrorism och kriminalitet. För det andra utmärks politiken av en upptagenhet vid problem kring invandrare och inte minst muslimer.

Denna undersökning är inte en analys av det som givits namnet LVU-kampanjen. Den fokuserar i stället på *föreställningar* – hur regering, myndigheter och organisationer gestaltat den. Det innebär att vi inte tar ställning till hur omfattande eller farlig den är, eller för den delen om olika sakpåståenden som förts fram om socialtjänsten är sanna eller falska. Vi har heller inga data för att säga i vilken utsträckning detta är fråga om oavsiktlig missinformation eller medveten desinformation. Utifrån en konstruktivistisk hållning till den nya LVU-kritiken avstår vi alltså från att säga något om vad den 'egentligen' är. I stället hoppas vi ha bidragit till att visa att den har gestaltats på vissa speciella sätt, primärt i termer av problem med tillit och framför allt säkerhet. En utgångspunkt i denna typ av forskning är att konstruktionen hade kunnat vara annorlunda. Därför kommer slutdiskussionen här att erbjuda en kontrastering, peka på några andra möjliga sätt att tolka och bygga sammanhanget runt den nya LVU-kritiken.

I andra delar av samhällsdebatten har kritik mot socialtjänsten ofta uppfattats som legitim, inte minst i fråga om omhändertaganden av barn. Rapporter har påtalat brister i resurstilldelning till socialtjänsten, dess tillämpning av LVU, samt att personalen saknar tillräcklig kompetens. Under hösten 2024 återfinner vi sådana tankar i en skuggutredning utförd i samarbete mellan de flesta tunga institutioner som representerar socialt arbete i Sverige

(FSSOC et al., 2024). Den argumenterar för att den nuvarande socionomutbildningen på 3,5 år är för kort och endast förmår förmedla en generell kunskap om socialt arbete. Författarna menar att detta är otillräckligt och föreslår därför införandet en ny yrkestitel, specialistsocionom, som erhålls efter en påbyggnadsutbildning om 1,5 år. De pekar särskilt ut arbete med utsatta barn och familjer som en specialisering som är angelägen. I vårt material ser vi i princip inga exempel på överväganden om vad som kan vara legitim och illegitim kritik, eller vad som skulle kunna betraktas som förståelig, om än sakligt problematisk, kritik från förtvivlade föräldrar vars barn omhändertagits med tvång.

Organiserade uttryck för radikal kritik mot socialtjänsten har förekommit långt innan den nya LVU-kritiken. Ett exempel är Nordiska kommittén för mänskliga rättigheter (NKMR) som funnits sedan 1996 och verkar enligt egen utsago för skydd av familjers rättigheter. NKMR beskriver att man verkar för att ”genom opinionsbildning motverka onödiga tvångsomhändertaganden och fosterhemsplaceringar av barn dvs. onödiga ingripanden i medborgarnas privat- och familjeliv” (NKMR, u.å.). Därutöver strävar de efter att ”felande tjänstemän ställs till svars inför domstol eller disciplinärt organ vid rättsövergrepp eller maktmissbruk mot enskilda samhällsmedborgares privat- och familjeliv”. En likhet med den nya LVU-kritiken är att man kan skönja vissa religiösa undertoner i organisationens kritik: ”I de nordiska länderna, till skillnad från den katolska västerländska civilisationen, visas ytterst liten respekt för familje- och privatliv.” En annan likhet är att NKMR kan betraktas som utländsk, då den är grundad i Köpenhamn. NKMR tycks vara en liten organisation, men det torde vara möjligt att beskriva dess agerande som kampanjverksamhet.

Ett annat möjligt perspektiv på den nya LVU-kritiken är att

sätta den i sammanhanget av etnisk diskriminering och den utsatta position muslimer har i det svenska samhället. I samhällsdebatten görs idag ofta muslimer till problem. Som grupp har de en svagare position på arbets- och bostadsmarknaderna, lägre inkomst och utbildning, samtidigt som det förekommer etnisk diskriminering i det svenska samhället, liksom övriga Europa. Därtill kommer främlingsfientliga och islamofobiska stämningar. Företrädare för den riksdagsmajoritet som nu lägger förslag om ökad vertikal tillit och säkerhet i relation till socialtjänsten, hörs ofta lyfta fram kritiska uppfattningar om muslimer och utomeuropeiska invandrare. I skenet av den misstro majoritetssamhället uttrycker mot muslimer ter det sig inte osannolikt att de därmed kan bli mer benägna att tro på rykten om missgrepp från socialtjänsten.

Denna kontrastering mot några disparata företeelser visar att det finns många olika sätt att förstå den nya LVU-kritiken på. Den kan tolkas utifrån brister i socialtjänsten, som en del av en historisk tradition av ifrågasättande av tvångsomhändertaganden av barn eller etnisk diskriminering. De tre kontrasteringar vi här lyft har legat nära till hands mot bakgrund av vårt teorival och tidigare forskning, även om valet av exempel hade kunnat göras annorlunda.

Efter denna breddning av perspektiven på den nya LVU-kritiken, återvänder vi med nya ögon till att fråga vilka följder den konstruktion som vi beskrivit får. Konsekvenserna berör svenska familjer men kanske särskilt dem som identifierar sig som muslimer eller har utomeuropeisk bakgrund. Självklart berörs också den personal som finns inom socialtjänsten. Vad betyder det för lösningen av tillitsproblemet att samhället i denna fråga primärt talar om säkerhetsproblemen?

De lösningar som förespråkas för tillitsproblemet innefattar till stor del kommunikationsinsatser riktade mot specifika grupper

och utsatta områden. I viss utsträckning berörs mötet mellan socialarbetare och familj, framför allt när behovet av att använda tolkar nämns. I fråga om säkerhetisering beskrivs i materialet ett flertal åtgärder som syftar till en ökad trygghet för socialarbetare. Dessa är överlag repressiva och kontrollerande – kriminalisering av vissa handlingar, hårdare straff, ökad närvaro av polis och ordningsvakter, och så vidare. Vi har också funnit att gestaltningen om säkerhet präglas av en krisstämning som framhäver de mest extrema av tänkbara risker.

När vi betraktar hur dessa perspektiv förhåller sig till varandra, förefaller det som att åtgärder utifrån säkerhetsperspektivet på flera sätt motverkar tillitsskapande arbete. För att vinna tillit krävs ömsesidighet. I materialet framhålls särskilda ansträngningar för att vinna vertikal tillit hos muslimer. Hur trovärdigt blir dock detta om man inte samtidigt uppmärksammar den diskriminering och de islamofobiska strömningar som faktiskt förekommer i det svenska samhället? Klientens tillit riskerar också att skadas när hen möter ett socialkontor med skottsäkra fönster, säkerhetsdörrar och ordningsvakter i väntrummet. Detsamma gäller när beslutsfattande socialarbetare anonymiseras. Det som är nödvändigt av arbetsmiljöskäl riskerar alltså samtidigt vara negativt för tilliten. Det är viktigt både att anställda inom socialtjänsten känner sig trygga och att allmänheten känner tillit till den. Åtgärder för att främja detta kräver en medvetenhet om de motsättningar som kan finnas mellan säkerhet och tillit. Här behövs noggranna överväganden om hur lösningar i vardagen skapas för att hantera dessa motsättningar.

Referenser

Litteratur

Abdelkader E (2017) A comparative analysis of european islamophobia: France, UK, Germany, Netherlands and Sweden. *UCLA J. Islamic & Near EL* 16: 29.

Ayre P (2001) Child Protection and the Media: Lessons from the Last Three Decades. *British Journal of Social Work* 31(6): 887-901.

Bacchi CL (2009) *Analysing policy : what's the problem represented to be?* Frenchs Forest, N.S.W: Pearson.

Balzacq T (2019) Securitization theory: Past, present, and future. *Polity* 51(2): 331-348.

Boatswain-Kyte A, Esposito T, Trocmé N, et al. (2020) A longitudinal jurisdictional study of Black children reported to child protection services in Quebec, Canada. *Children and Youth Services Review* 116: 105219.

Brunnberg E (2001) Media och socialt arbete. En explorativ studie av mediarapporteringen som påverkansfaktor inom socialtjänsten i Sverige och England. *Nordicom Information* 23(2): 31-44.

Bursell M (2021) Perceptions of discrimination against Muslims. A study of formal complaints against public institutions in Sweden. *Journal of Ethnic and Migration Studies* 47(5): 1162-1179.

Fallis D (2015) What is disinformation? *Library trends* 63(3): 401-426.

Farkas J (2023) *This Is Not Real News: Discursive Struggles Over Fake News, Journalism, and Democracy*. Malmö University Press.

FRA (2024) *Being Muslim in the EU—Experiences of Muslims.* European union agency for fundamental rights (FRA)

Franklin B (1989) Wimps and Bullies: Press reporting of child abuse. In: Carter P, Jeffs T and Smith M (eds) *Social work and social welfare yearbook*. Milton Keynes: Open University Press, pp.1-14.

FSSOC, FORSA, Föreningen Sveriges Socialchefer, Akademikerförbundet SSR, Fackförbundet Vision (2024) *Reform för socionomers specialistutbildningar. Rapport från en skuggutredning.* Örebro universitet.

Holmberg S och Arkhede S (2016) *Svenska folket sätter betyg på offentlig verksamhet.* SOM-institutet, Göteborg.

NKMR (u.å.) *Varför NKMR?* Available at: https://nkmr.org/sv/om-nkmr/varfor-nkmr (accessed 2024-12-20).

Pettersson T och Andersson Vogel M (2023) *Tvångsomhändertaganden av unga – betydelse av kön, härkomst och socioekonomisk bakgrund förbedömningar i LVU-mål*. Rapport 2023: 1, Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.

Putnam RD (2000) *Bowling alone: the collapse and revival of American community.* New York: New York: Simon & Schuster.

Ranstorp M och Ahlerup L (2023) *LVU-kampanjen : desinformation, konspirationsteorier, och kopplingarna mellan det inhemska och det internationella i relation till informationspåverkan från icke-statliga aktörer*. Försvarshögskolan.

Rothstein B och Holmberg S (2022) *Social tillit i höglitarlandet Sverige.* Göteborgs universitet.

Schuilenburg M (2015) *The securitization of society: Crime, risk, and social order.* NYU Press.

SSR (2024) *Medlemsundersökning Akademikerförbundet SSR socialsekreterare: Hot och våld.* Akademikerförbundet SSR.

Steiner K (2014) Images of Muslims and Islam in Swedish Christian and secular news discourse. *Media, War & Conflict* 8(1): 20-45.

SVT (2024) *Detta har hänt: Kampanj om att myndigheter kidnappar barn*. Available at: https://www.svt.se/nyheter/inrikes/detta-har-hant-kampanj-om-att-myndigheter-kidnappar-barn (hämtad 2024-12-20).

Thijssen L, van Tubergen F, Coenders M, et al. (2021) Discrimination of Black and Muslim Minority Groups in Western Societies: Evidence From a Meta-Analysis of Field Experiments. *International Migration Review* 56(3): 843-880.

Wardle C (2018) The Need for Smarter Definitions and Practical, Timely Empirical Research on Information Disorder. *Digital journalism* 6(8): 951-963.

Weibull L (2011) Förtroende för olika grupper. In: Bergström A (ed) *Västsvensk vardag (Everyday life in Western Sweden)*. Göteborg: Göteborgs universitet: SOM-institutet, pp.49-69.

Källmaterial

Fackförbunden SSR och Sveriges lärare (2023-10-10) Pressmaterial: *LVU-kampanjens påverkan i skolan.* https://akademssr.se/post/lvu-kampanjens-paverkan-i-skolan

Fackförbundet Vision (2023-06-27) Rapport: *Ryktet går En kortrapport om desinformation om socialtjänsten och dess konsekvenser.*

Försvarets radioanstalt (2024) Rapport: FRA *Årsrapport 2023: Fler hot och större osäkerhet.*

Försvarshögskolan (2023-04-27) Webb-notis: *LVU-kampanjen belyser sårbarheter i samhället. https://www.fhs.se/arkiv/nyheter/2023-04-27-lvu-kampanjen-belyser-sarbarheter-i-samhallet.html*

Myndigheten för psykologiskt försvar (2022-04-07) Offert: *LVU-krisen – konspirationsteorier, dynamiken mellan informationspåverkan desinformationskampanjer, i Sverige och internationellt.*

Myndigheten för psykologiskt försvar (2023-04-27) Webb-notis: *Sårbarheter i samhället utnyttjades i påverkanskampanjen kring LVU* (uppladdad 2024-08-04, url ej tillgänglig).

Regeringen (2023-12-21) Beslut: *Regleringsbrev för budgetåret 2024 avseende anslag 4:7 Bidrag till utveckling av socialt arbete m.m.*

Regeringen (2023-02-02) Beslut: *Ändring av uppdraget att motverka ryktesspridning och desinformation om socialtjänsten*.

Regeringen (2023-02-02) Beslut: *Uppdrag till Myndigheten för psykologiskt försvar att stärka förmågan att motstå otillbörlig informationspåverkan mot socialtjänsten*.

Regeringen (2023-08-31) Beslut: *Komplettering av uppdraget till Myndigheten för psykologiskt försvar att stärka förmågan att motstå otillbörlig informationspåverkan mot socialtjänsten.*

Regeringen (2023-09-28) Beslut: *Ändring av regleringsbrev för budgetåret 2023 avseende Statens skolverk.*

Regeringen (2022-07-07) Beslut: *Uppdrag att motverka ryktesspridning och desinformation om socialtjänsten.*

Regeringen (2023-02-03) Pressmeddelande*: Krafttag mot LVU-kampanjen. https://www.regeringen.se/globalassets/regeringen/dokument/socialdepartementet/krafttag-mot-desinformation-mot-socialtjansten-ppt.pdf*

Regeringen (Utbildningsdepartementet) (2023-06-10) Beslut: *Skolverket ska kartlägga LVUkampanjens påverkan på skolan*. https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2023/10/skolverket-ska-kartlagga-lvu-kampanjens-paverkan-pa-skolan/

Regeringen (2023-09-15) Beslut: *Regeringens proposition 2023/24:1*

Regeringen (2023-02-03) Pressmeddelande: *Regeringen tar krafttag mot LVUkampanjen*. https://www.regeringen.se/globalassets/regeringen/dokument/socialdepartementet/krafttag-mot-desinformation-mot-socialtjansten-ppt.pdf

Regeringen (2023-08-29) Pressmeddelande *Nytt uppdrag och ökat anslag till Myndigheten för psykologiskt försvar* https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2023/08/nytt-uppdrag-och-okat-anslag-till-myndigheten-for-psykologiskt-forsvar/

Regeringen (2023-02-02) Beslut: *Tillägsdirektiv till Utredningen för att moinska offentliganställdas utsatthet (Ju 2022:02)*

Regeringen (Socialdepartementet) (2022-02-16) Webb-notis: *Desinformationskampanj mot svenska myndigheter om socialtjänsten.* https://www.regeringen.se/artiklar/2022/02/desinformationskampanj-mot-svenska-myndigheter-om-socialtjansten/

SKR (2023-08-31) Blogg: *Koranbränningarna visar vikten av en stark socialtjänst. https://skr.se/skr/tjanster/bloggarfranskr/socialtjanstbloggen/artiklar/koranbranningarnavisarviktenavenstarksocialtjanst.74611.html*

SKR (2022-11-28) Blogg: *Sluta hota socialtjänsten – vi måste skydda samhällets utsatta.* https://skr.se/skr/tjanster/bloggarfranskr/socialtjanstbloggen/artiklar/slutahotasocialtjanstenvimasteskyddasamhalletsutsatta.67961.html

SKR (2023-11-11) Debattartikel (Expressen): *Socialsekreterare hotas dubbelt när de anmäler.*

Säkerhetspolisen (2023-02-08) *Sverige i fokus för allvarliga hot.* https://sakerhetspolisen.se/ovriga-sidor/nyheter/nyheter/2023-02-08-sverige-i-fokus-for-allvarliga-hot.html